

סיפור שבחה אפיתית

מדי שנה, בערב יום כפור ובערב שמיני עצרת ושמחת תורה, היה הרבי מליובאוויטש מחלק עוגת דבש ('לקח') ומאחל "לשנה טובה ומתוקה" להמוני יהודים שהגיעו להתברך בזמן קדוש זה.

באחת השנים, עברה לפני הרבי גם אשה צעירה שעברה סבל רב. מצבו הרוחני של בעלה, לואיס, הלך והתדרדר. שעות ארוכות היה מבלה במסבות ריקות ובשתית אלכוהול, עד שעזב את הבית. הרבי ידע על מצבם, וכשהעניק לה את העוגה, שאל אותה האם בעלה לואיס נמצא אף הוא בניוירק. האשה השיבה כי למיטב ידיעתה הוא לא בניוירק.

"האם את יודעת היכן הוא נמצא?" שאל הרבי והיא השיבה בשלילה. "האם ידוע לך כיצד נתן לצור עמו קשר?" המשיך הרבי לשאול. "אולי דרך אלתר בוקיעט, הוא ידיד שלו", השיבה האשה (באותם ימים היה הרב אלתר תלמיד בישיבת חב"ד).

הרבי פנה לאחד ממזכיריו ובקש ממנו לחפש את אלתר בוקיעט. המזכיר רץ אל בית המדרש שם ראה את אלתר ואמר לו שהרבי רוצה לראותו מיידית.

אלתר מהר אל המקום בו חלק הרבי את פרוסות העוגה, והרבי בקש ממנו לנסות לצור קשר עם לואיס. "אנא אמר לו שיבוא ל'הקפות' הלילה כאן, ב-770", הוסיף הרבי.

אלתר לא בזבז זמן. הוא יצר קשר טלפוני עם לואיס ובקש ממנו שיגיע לניוירק. "אין לי שום כוונה להגיע לניוירק", השיב לו לואיס חד משמעית. אלתר בקש, התחנן והפציר ולאחר שעה של תחנונים נעתר לואיס לתחנוניו. ל-770 הוא הגיע דקות ספורות לפני החג. במשך כל החג יצר הרבי קשר-עין עם לואיס, עודד אותו וחיך אליו פעמים רבות. בסוף החג, כאשר הרבי חלק מן ה"כוס של ברכה" לאלפי המשתתפים, אמר הרבי ללואיס: "שמחת לראות אותך במצב רוח טוב במשך החג. אנא נסה לפתור את בעיותיך בחכמה..."

ואכן, זמן קצר לאחר מכן, נגמל לואיס מן השתיה ושב למשפחתו. שמחת החג המרוקמת נצחה.

